CHƯƠNG 2257

Lời cầu xin của Bách Lý Lục Nghi

Bách Lý Thần Hoàng nhận lấy hai món đồ Hạ Nhân đưa tới, nhìn qua rồi nói: “Chiếc hồ lô Tu Di này là đồ của Bách Lý gia chúng ta!”

“Ngươi mang nó đi cũng không ít năm rồi, thiên tài địa bảo sinh ra bên trong suốt những năm qua đều bị ngươi lấy đi cả rồi phải không?”

Hạ Nhân cũng không giấu giếm, đáp: “Vâng!”

Nữ Thần Hoàng lại nhìn chiếc nhẫn, nói: “Trên chiếc nhẫn vẫn còn dấu ấn thần niệm của Bách Lý Đại Chùy, ngươi chưa mở nó ra à?”

“Chưa!” Hạ Nhân nói: “Năm xưa, tiền bối Bách Lý nói sẽ tặng hai món đồ này cho ta, điều kiện là để ta giao Thất Chú Thư cho gia tộc các vị. Vãn bối chưa hoàn thành lời phó thác, đương nhiên cũng không dám tham lam đồ vật của tiền bối Bách Lý!”

“Haiz…” Bách Lý Thần Hoàng thở dài, nói: “Ngươi đúng là một đứa trẻ ngoan!”

“Nhiều năm như vậy mà ngươi vẫn luôn không động đến chiếc nhẫn của Đại Chùy, ta biết ngay ngươi là người không tệ!”

“Hạ Nhân… vị này là…” Bà nhìn Trịnh Hồng Lộc.

Hạ Nhân nói: “Đây là đạo lữ của vãn bối!”

“Ồ…” Bách Lý Thần Hoàng nói: “Chỉ là Thần Tôn cảnh tầng hai mà lại có đạo lữ là Thần Vương cảnh tầng mười, Hạ Nhân, bản lĩnh của ngươi cũng không nhỏ!”

Trịnh Hồng Lộc ở bên cạnh đỏ bừng cả mặt.

“Ta có vài chuyện muốn bàn bạc với ngươi!” Ánh mắt bà lại chuyển sang Hạ Nhân.

Hạ Nhân gật đầu, sau đó phất tay, thu Trịnh Hồng Lộc vào không gian Hồng Mông.

“Tiền bối…” Hạ Nhân nói: “Xin cứ nói thẳng!”

Bách Lý Thần Hoàng nói: “Bổn cung tên là Lục Nghi…”

“Lục Nghi…” Bách Lý Lục Nghi nói: “Ngươi có thể gọi ta là Lục Nghi Thần Hoàng, cũng có thể gọi ta là tiền bối Lục Nghi!”

“Vâng!” Hạ Nhân nói: “Tiền bối Lục Nghi!”

“Ừm!” Bách Lý Lục Nghi nói: “Ở Thiên Ngô gia có thám tử của chúng ta. Bên đó truyền tin về, nói rằng sức chiến đấu của ngươi cực kỳ mạnh mẽ!”

“Từng lấy tu vi Thần Quân cảnh mà vẫn ung dung đối phó với thuộc hạ Thần Vương của Thiên Ngô gia, cũng từng vượt cấp chém giết cường giả Thần Tôn cảnh!”

Hạ Nhân khẽ cau mày: “Vâng!”

Chuyện này không thể giấu được, bởi vì lúc trước đã có một đệ tử Thiên Ngô gia chạy thoát.

Có điều may là hiện giờ Không Gian Thần Đế hẳn vẫn chưa biết chuyện hắn có thể vượt cấp chém giết.

Dĩ nhiên, cũng có thể Không Gian Thần Đế đã gặp vô số thiên kiêu, căn bản chẳng để tâm đến chuyện này.

“Vậy thì tốt...” Bách Lý Lục Nghi nói: “Sáu nghìn năm sau, bên Thiên Ngô thần vực chúng ta sẽ tổ chức một cuộc đại tỷ thí giữa mười hai gia tộc!”

“Ta hy vọng ngươi có thể đại diện cho Bách Lý gia tham gia cuộc đại tỷ thí này!”

Bách Lý Lục Nghi tiếp tục nói: “Cuộc đại tỷ thí này cực kỳ quan trọng đối với Bách Lý gia chúng ta!”

“Hiện giờ Bách Lý gia và Thiên Ngô gia như nước với lửa, đã đến lúc một mất một còn!”

“Thế nhưng vạn năm trước, Thiên Ngô gia lại có thêm một người tiến giai Thần Hoàng cảnh. Đối với Bách Lý gia chúng ta mà nói, chuyện này chẳng khác nào họa vô đơn chí!”

“May mà hiện giờ bổn cung vẫn là phó thành chủ của Thiên Ngô thần vực, hơn nữa còn là đệ nhất phó thành chủ!”

“Đệ nhất phó thành chủ được Thần Đế của Chú Nguyền thần quốc che chở. Thiên Ngô gia tuy có làm càn, nhưng cũng không dám ra tay với ta!”

“Nhưng nếu ta mất danh hiệu đệ nhất phó thành chủ, đến lúc đó sẽ mất đi sự che chở của thần quốc. Một khi Thiên Ngô gia lại đối phó với Bách Lý gia chúng ta, chúng ta thật sự chỉ còn con đường diệt vong!”

“Hạ Nhân, ngươi có thể giúp ta không?”

Hạ Nhân hỏi: “Vậy cuộc tỷ thí sáu nghìn năm sau có liên quan đến việc tiền bối có thể tiếp tục đảm nhiệm chức đệ nhất phó thành chủ của Thiên Ngô thần vực hay không?”

“Đúng vậy!” Bách Lý Lục Nghi gật đầu.

“Ta cầu xin ngươi, hãy giúp ta... Bách Lý gia chúng ta đã không còn nhân tài nào có thể đào tạo nữa rồi!”

“Ngươi giúp ta vượt qua cửa ải này, ta... bổn cung... sẽ không bao giờ truy cứu chuyện ngươi làm mất Thất Chú Thư nữa!”

“Hạ Nhân, ta biết, nói là ngươi làm mất quyển sách này thì không công bằng với ngươi, nhưng ngươi không thể phủ nhận rằng ở chỗ Hải Đường Thần Đế, ngươi đã dùng quyển sách đổi lấy hai món thần khí phẩm cấp chín!”

Chuyện này có thể giải thích, nhưng một khi ngươi giải thích, quyền sở hữu hai món thần khí kia sẽ có thể bị tranh chấp.

“Ngươi giúp ta một lần, sau đó... ta còn có thể cho ngươi một lợi ích!”

Hạ Nhân hỏi: “Lợi ích gì?”

Người phụ nữ phất tay, trong lòng bàn tay trắng nõn xuất hiện một quả đỏ tươi: “Đây là Long Huyết Huyền Lệ.”

“Công hiệu của nó tương tự Hỗn Thiên Quả và Thời Gian Thần Quả, nhưng lại là thần quả phẩm cấp sáu!”

“Cho dù tu sĩ Thần Vương cảnh nuốt vào, cũng có thể gia tăng tu vi!”

“Ngươi ăn nó, ít nhất có thể tăng lên hai tầng cảnh giới!”

“Hơn nữa, quy tắc ngưng tụ trên quả này là quy tắc không gian.”

Đồng tử Hạ Nhân hơi co lại: “Tiền bối tính kế ta? Không… phải nói là tiền bối đã điều tra ta, hơn nữa sao tiền bối biết ta sẽ đến nhà các vị?”

“Đừng nói với ta rằng quả này không phải thứ tiền bối đã chuẩn bị từ trước nhé?”

Bách Lý Lục Nghi nói: “Ngươi có mối duyên sâu nặng với Bách Lý gia chúng ta như vậy, sao ta có thể không điều tra kỹ một phen?”

“Ta không chỉ biết tình hình của ngươi, mà còn biết ngươi rất giỏi thay đổi dung mạo, ngay cả bổn cung cũng không nhìn thấu được!”

“Dĩ nhiên, bổn cung không biết ngươi sẽ đến Bách Lý gia chúng ta trả lại đồ vật. Ta đoán rằng với tính cách của ngươi, tám chín phần ngươi sẽ đi gây phiền phức cho Thiên Ngô gia.”

“Dù sao Thiên Ngô gia thi triển chú thuật, đã khiến ngươi chịu đủ khổ sở rồi!”

Hạ Nhân bật cười: “Tiền bối quả thật rất hiểu ta!”

“Vậy nên tiền bối đã sớm chuẩn bị riêng quả Long Huyết Huyền Lệ này cho ta?”

“Cũng có thể nói là vậy!” Bách Lý Lục Nghi nói: “Quả này đúng là do ta mua cho ngươi... Vốn dĩ ta nghĩ nếu ngươi không đến đây, ta sẽ phái người đi mời ngươi!”

“Không ngờ ngươi lại đến, vậy thì càng tốt!”

“Nói ta nghe xem, ngươi có đồng ý hay không?”

Hạ Nhân hỏi: “Ta có thể từ chối không?”

“Nếu ngươi không đồng ý, bổn cung cũng không dám ra tay với ngươi!”

“Nhưng dù thế nào, quả Long Huyết Huyền Lệ thuộc tính không gian này bổn cung cũng đã mua rồi, tặng cho ngươi!”

“Còn có muốn giúp hay không thì tùy ngươi!”

“Nếu ngươi không muốn giúp, ngày sau khi ngươi đăng lâm chí cao, đừng quên nâng đỡ hậu duệ Bách Lý gia chúng ta một tay. E rằng bổn cung sẽ khó thoát khỏi vận rủi này!”

“Được rồi, còn gì nữa? Ta đồng ý!” Hạ Nhân nói: “Có điều, xin tiền bối nói cho ta biết quy tắc của cuộc tỷ thí này thế nào?”

Không vì điều gì khác, cho dù là vì Bách Lý Đại Chùy, hắn cũng nên trả lại ông một phần ân tình.

Dĩ nhiên, cũng là vì quả Long Huyết Huyền Lệ kia.

Sau đó, Lục Nghi Thần Hoàng nói sơ qua quy tắc cuộc tỷ thí.

Cũng gần giống với đại tỷ thí Đào Sơn mà Hạ Nhân từng tham gia, nói trắng ra chỉ có hai chữ: đánh nhau.

Ai thắng thì giành được điểm, người thua không có điểm.

Thứ hạng được xác định dựa trên tổng điểm cuối cùng.

Mười hai gia tộc này cũng là toàn bộ các gia tộc Thần Hoàng trong Thiên Ngô thần quốc, ngoại trừ Thiên Ngô gia.

Cuối cùng, bốn người tham gia có điểm số cao nhất sẽ được chọn ra, trong đó người được trưởng lão gia tộc đề cử sẽ đảm nhiệm chức phó thành chủ.

Người đứng đầu là đệ nhất phó thành chủ, người đứng thứ hai là đệ nhị phó thành chủ của Thiên Ngô thành, cứ thế mà suy ra.

Theo quy củ của Chú Nguyền thần quốc, đệ nhất phó thành chủ được thần quốc che chở. Như vậy, Thiên Ngô gia cũng đừng hòng động đến Bách Lý Lục Nghi.

Mà khoảng thời gian giữa mỗi lần tỷ thí lại dài tới vạn năm.

Ít nhất, nếu Hạ Nhân giúp Bách Lý gia giành chiến thắng trong cuộc tỷ thí, hắn có thể giúp Bách Lý gia tồn tại thêm vạn năm.

CHƯƠNG 2258

Thần Tôn tầng bốn, Bách Lý Hồng Hà

“Tiền bối, vãn bối đồng ý với ngài!”

“Nhưng có một vấn đề, ta không thể giải quyết được!”

Bách Lý Lục Nghi hỏi: “Vấn đề gì?”

“Khí tức của ta không phải khí tức thông thường, mà ngay cả khí tức của bản nguyên huyết nhục cũng đã bị đối phương thu được!”

“Nếu Thần Hoàng của Thiên Ngô gia nhìn thấy ta, bất kể ta biến thành hình dạng gì, khí tức cũng không thể qua mắt hắn!”

Thông thường mà nói, sau khi thi triển Tam Thập Nhị Đại Trượng Phu, có thể thay đổi khí tức của bản thân.

Cho dù là Thần Đế cảnh cũng không nhìn ra được.

Hạ Nhân lại không giống vậy, năm xưa tinh huyết huyết nhục của hắn đã bị người khác thu lấy, có thể nói thứ bị người ta lấy được chính là khí tức bản nguyên của hắn.

Trong tình huống này, thần thông của Tam Thập Nhị Đại Trượng Phu cũng không thể che giấu được.

Ngoài Tam Thập Nhị Đại Trượng Phu, Quyết Tiềm Long Hối Tích này cũng có thể che giấu khí tức của bản thân.

Nhưng tác dụng chính của nó là che giấu thần khiếu trên người, che giấu khí tức không phải công năng chủ yếu, cho nên cũng không thể hoàn mỹ trọn vẹn.

Đây cũng là nguyên nhân năm xưa Hạ Nhân tuy đã dịch dung, nhưng vẫn bị truy nã và bị nhận ra.

“Ha ha ha...” Nghe Hạ Nhân hỏi vậy, Lục Nghi bật cười, nàng nói: “Sao ta có thể không nghĩ tới điểm mấu chốt này?”

“Ngươi yên tâm, ngươi quên chúng ta tu luyện đạo pháp gì rồi sao?”

Hạ Nhân nói: “Đại đạo nguyền rủa!”

“Không sai!” Bách Lý Lục Nghi nói: “Tu sĩ tu luyện đại đạo nguyền rủa sợ nhất là bị người khác nguyền rủa, cho nên từ thời viễn cổ, tu sĩ thuộc đạo này chúng ta đã bắt đầu nghiên cứu cách che giấu và thay đổi khí tức của bản thân!”

“Ta có một bộ pháp môn chuyên dùng để che giấu khí tức bản thân được lưu truyền từ thời thượng cổ!”

“Hơn nữa, còn là thiên giai trung phẩm!”

“Ngươi hãy lĩnh ngộ một phen, sau đó lại dùng thêm một ít thiên tài địa bảo trợ giúp, ta đảm bảo dù Thần Đế có tới cũng không nhận ra khí tức trên người ngươi!”

Nghe vậy, Hạ Nhân lập tức mừng rỡ khôn xiết.

Nếu thật sự có thứ này, sau này ta đi du lịch trong Thần giới cũng sẽ được lợi rất nhiều.

“Cầm lấy!” Bách Lý Lục Nghi đưa tới một miếng ngọc giản màu xanh: “Chỉ được xem, không được mang đi, hơn nữa không được truyền ra ngoài!”

Hạ Nhân chỉ mất nửa canh giờ đã ghi nhớ chắc chắn bộ thần thông này trong đầu.

“Chúa Tể tại thượng, hôm nay Hạ Nhân ta đã học được thần thông thiên giai trung phẩm 【U Minh Tịch Hồn Thuật】 của Bách Lý gia tộc, thề tuyệt đối không truyền bộ thần thông thiên giai trung phẩm này ra ngoài. Nếu trái lời thề, trời tru đất diệt!”

Hắn chỉ nói là không truyền bộ thần thông thiên giai trung phẩm này ra ngoài, nhưng đợi lão tử cường hóa nó thành cực phẩm rồi thì cũng chẳng còn liên quan gì nhiều đến ngươi nữa.

“Hạ Nhân, cảm ơn ngươi... Nhưng ngươi định dùng thân phận nào để tham gia cuộc tỷ thí sau sáu nghìn năm?” Lục Nghi lại hỏi.

Hạ Nhân nói: “Ta có thể đổi dung mạo!”

“Không được!” Lục Nghi nói: “Bách Lý gia chúng ta vốn đã có một thiên tài, ngươi không thể tùy tiện thay đổi dung mạo!”

“Ta sẽ gọi nàng ấy tới ngay. Sau đó ngươi dịch dung thành dáng vẻ của nàng ấy, rồi thay đổi khí tức trên người thành khí tức của nàng ấy là được!”

Lục Nghi phất tay, phát ra một đạo thần quang.

Mấy hơi thở sau, một nữ tử mặc áo đỏ đã đi vào đại điện.

“Bách Lý Hồng Hà bái kiến lão tổ, bái kiến Hạ đạo hữu…” Người phụ nữ vô cùng lễ phép.

Hạ Nhân gật đầu: “Bái kiến Bách Lý đạo hữu!”

Tu vi của người phụ nữ này giống nàng, đều là Thần Tôn cảnh, nhưng nàng ấy đã đạt tới Thần Tôn cảnh tầng bốn.

“Hồng Hà!” Lão tổ nhìn Hồng Hà, vẻ mặt tiếc nuối, nói: “Bắt đầu từ hôm nay, Hạ Nhân sẽ thay thế thân phận của con, đại diện Bách Lý gia chúng ta tham gia cuộc tỷ thí sau sáu nghìn năm!”

“Mọi thứ trên người con đều phải để hắn làm quen, bao gồm khí tức, huyết nhục, con hiểu chưa?”

“Đã hiểu!” Bách Lý Hồng Hà nghiêm túc nói: “Đệ tử đã sớm chuẩn bị!”

“Còn nữa… Hạ Nhân là bậc kỳ tài ngút trời!”

“Sau khi tham gia tỷ thí, chắc chắn hắn sẽ làm kinh động bốn phương!”

“Mặc dù con cũng có thiên phú hơn người, nhưng thực lực của con và hắn lại cách nhau một trời một vực!”

“Cho nên sau cuộc tỷ thí, trên người con sẽ xuất hiện danh hiệu tuyệt thế thiên kiêu… Đến lúc đó, con cũng không thể tiếp tục ở lại Bách Lý gia, bởi vì ở lâu ắt sẽ bại lộ!”

“Ta nói như vậy, con hiểu chưa?”

“Đã hiểu!” Trong mắt Bách Lý Hồng Hà trào ra một giọt lệ: “Sau cuộc tỷ thí, đệ tử sẽ vĩnh viễn rời khỏi Bách Lý gia, mai danh ẩn tích, từ nay về sau không còn chút quan hệ nào với Bách Lý gia nữa!”

“Haiz…” Lão tổ thở dài thật sâu, nói: “Con chịu ấm ức rồi!”

“Con hãy đưa Hạ Nhân tới đạo tràng của mình, từ nay về sau, hai người các con chính là một người!”

“Đạo tràng của con cũng chính là đạo tràng của hắn!”

“Vâng!” Bách Lý Hồng Hà đưa Hạ Nhân rời đi.

Bách Lý Hồng Hà là đệ nhất thiên tài Thần Tôn cảnh trong gia tộc, nàng có một tiểu viện riêng, bên trong còn có một tòa đại điện mái ngói màu xanh.

Đại điện không lớn lắm, nhưng xung quanh được bố trí mấy tầng thần trận lục phẩm.

Ngay khoảnh khắc đầu tiên, Bách Lý Hồng Hà đã cởi sạch quần áo trên người, khiến Hạ Nhân lúng túng vô cùng, nhìn cũng không được mà không nhìn cũng chẳng xong.

Trái lại, Bách Lý Hồng Hà vẫn vô cùng bình tĩnh.

“Hạ đạo hữu...” Nàng nói: “Đa tạ ngươi... Lão tổ đã nói, phải để ngươi làm quen với mọi thứ của ta... Ngươi không cần lúng túng, cứ nhìn đi... Hãy ghi nhớ rõ từng chi tiết trên người ta, như vậy ngươi mới có thể trở thành một ta hoàn mỹ!”

“Còn nữa, khí tức và huyết nhục của ta, ngươi cũng phải ghi nhớ!”

“Ừm!” Hạ Nhân gật đầu, vẻ mặt trở nên nghiêm túc, trong mắt không hề có chút ý khinh nhờn nào.

Chỉ mất nửa nén hương, Hạ Nhân đã có thể mô phỏng Bách Lý Hồng Hà.

Nhưng muốn thật sự biến thành Bách Lý Hồng Hà thì còn cần tu luyện thần thông Tam Thập Nhị Đại Trượng Phu.

Đây không phải công việc có thể hoàn thành trong một sớm một chiều.

“Còn nữa, đây là bội kiếm của ta. Thanh kiếm này tên là【Phong Hỏa】, thuộc tính hỏa, là thần khí lục phẩm trung phẩm. Ngươi phải luyện hóa nó, bởi vì khi đại diện Bách Lý gia chúng ta tham gia tỷ thí, nhất định phải mang theo nó!”

Một thanh thần kiếm thuộc tính hỏa được đưa tới trước mặt Hạ Nhân.

Khoảng thời gian tiếp theo, Hạ Nhân ở trong chủ điện, còn Hồng Hà ở tại thiên điện.

Trước hết, hắn khắc 【U Minh Tịch Hồn Thuật】 vào ngọc giản, sau đó ném vào Tụ Bảo Bồn để cường hóa.

Một năm sau, bộ công pháp này được cường hóa thành U Minh Tịch Hồn Thuật hoàn toàn mới.

Thiên giai cực phẩm, chuyên dùng để che giấu và mô phỏng khí tức, thậm chí có thể đi sâu vào huyết nhục.

Hạ Nhân lại ném thần quả lục phẩm 【Long Huyết Huyền Lệ】 vào Tụ Bảo Bồn để cường hóa.

Đồng thời tu luyện U Minh Tịch Hồn Thuật thiên giai cực phẩm.

Một năm sau, Long Huyết Huyền Lệ được cường hóa thành cực phẩm, hơn nữa còn hóa thành hai quả.

Hạ Nhân phất tay, thả Trịnh Hồng Lộc ra!

Nàng còn chưa kịp nói câu nào, Hạ Nhân đã nhét một quả Long Huyết Huyền Lệ vào tay nàng.

“Cầm lấy đi, sau khi ăn, tu vi của ngươi sẽ tăng lên một tầng!”

Trịnh Hồng Lộc đang ở Thần Vương cảnh tầng mười, mà Long Huyết Huyền Lệ là thần quả lục phẩm, vốn dĩ được dùng cho Thần Vương cảnh.

“Đây… đây là… Long Huyết Huyền Lệ?” Trịnh Hồng Lộc kích động đến mức toàn thân run rẩy: “Công tử… thứ này cho ta sao?”

“Ừm!” Hạ Nhân gật đầu, “Không biết trước đây ngươi đã từng ăn chưa?”

Hạ Nhân nói: “Cô cô của ngươi đối xử với ngươi cũng chẳng ra sao nhỉ. Đường đường là Thần Hoàng, lại còn là thần phi của Không Gian Thần Đế, chẳng lẽ đến một quả cũng không tìm được?”

“Không…” Trịnh Hồng Lộc lại lắc đầu, “Công tử, thật ra cô cô của ta cũng rất khổ, ngài đừng nói người nữa!”

“Được!” Hạ Nhân phất tay, nói: “Đi đi, vào thiên điện bên cạnh đột phá, đừng nói cho bất kỳ ai biết!”

Hắn đưa Trịnh Hồng Lộc trở lại thiên điện bên cạnh, rồi lại thả Mộ Thanh Đồng và Thái Chân ra, bảo Bách Lý Hồng Hà sắp xếp cho hai người tạm thời ở lại Bách Lý gia.

Lúc này Hạ Nhân mới thật sự tiến vào bế quan.

Hắn nuốt xuống một quả thần quả cực phẩm.

Kết quả, tu vi tăng liền hai tầng, từ Thần Tôn cảnh tầng hai tăng lên Thần Tôn cảnh tầng bốn.

Sau khi tăng tiến, chiến lực của Hạ Nhân lại mạnh hơn không ít.

Tiếp theo chính là tu luyện thần thông.

Một môn là Tam Thập Nhị Đại Trượng Phu, cần tu luyện thành dáng vẻ của Bách Lý Hồng Hà.

Một môn là U Minh Tịch Hồn Thuật, dùng để thay đổi khí tức của bản thân.

CHƯƠNG 2259

Trên Thần Đế

Bên này Hạ Nhân còn chưa bắt đầu bế quan thì bên ngoài đã xảy ra chuyện.

Hạ Nhân nhìn Trịnh Hồng Lộc với vẻ khó tin: “Nàng đến tìm ta?”

“Sao nàng có thể biết ta ở đây?”

Trịnh Hồng Lộc nói: “Nô tỳ cũng không biết, dù sao thì nàng đã đến rồi!”

“Được thôi!” Hạ Nhân phất tay: “Để nàng vào đây. Con bé này chưa bao giờ khiến ta bớt lo, ngươi nói xem, ở nhà tu luyện cho đàng hoàng không được à?”

Hạ Nhân vừa oán trách vừa cất ngọc giản đi.

Sau vài nhịp thở, Lạc Băng Dao bước vào đạo tràng của Hạ Nhân.

“Sư phụ…” Lạc Băng Dao nở nụ cười ngọt ngào, lập tức chạy đến trước mặt Hạ Nhân, rồi ôm chầm lấy hắn.

Nàng treo trên người Hạ Nhân, cứ như món đồ trang trí mà lắc qua lắc lại, nói: “Con nhớ sư phụ muốn chết…”

Hạ Nhân lập tức cảm thấy cả người khó chịu, ra sức đẩy Lạc Băng Dao ra, nói: “Con nhóc chết tiệt, con muốn tìm chết à!”

“Tin không, sư phụ chém con một kiếm!”

“Hì hì hì…” Lạc Băng Dao cười khúc khích, sau đó thân hình và dung mạo nàng nhanh chóng biến đổi, lại biến thành một gã đại hán mặt đen.

“Ha ha ha…” Vương Đôn cười lớn.

“Ặc…” Hạ Nhân bịt miệng, suýt nữa nôn ra.

“Vương sư huynh… chuyện này chẳng vui chút nào, huynh thật sự khiến ta thấy ghê quá!” Sắc mặt Hạ Nhân đen kịt.

Vương Đôn cười lớn, nói: “Vui mà, vui mà, vui lắm…”

“Ôi chao, xem ra tiểu tử ngươi vẫn còn biết chừng mực đấy!”

“Ít nhất cũng chưa ăn thịt đồ đệ của ngươi!”

Hạ Nhân lườm hắn một cái, nói: “Vương sư huynh lợi hại thật… Hải Đường Thần Đế còn nợ huynh một quyển Thất Chú Thư!”

“Lâu như vậy rồi mà bọn họ vẫn chưa bắt được huynh à?”

“Đúng rồi… làm sao huynh biết ta ở Bách Lý gia?”

Hai người thong thả đi đến bên ghế rồi ngồi đối diện nhau.

Vương Đôn phất tay, lập tức lấy từ trong ngực ra một quyển sách, đặt bộp xuống trước mặt Hạ Nhân, nói: “Này... trả sách cho ngươi!”

Hạ Nhân mở sách nhìn qua, vẫn là bảy trang.

“Mà nói đi, lúc đó vì sao huynh lại vừa hay xuất hiện ở Đế cung Hải Đường?”

“Vương sư huynh, huynh thật sự đã tu luyện Đại Đạo Số?”

“Vì sao lại phải trả quyển sách này cho ta?”

Hạ Nhân liên tiếp nêu ra mấy câu hỏi, trong lòng đầy nghi hoặc.

Vương Đôn cười cười, nói: “Ngươi không cần bận tâm, dù sao ta cũng có nhiệm vụ... ừm...”

“Quyển sách này đi theo ta không thích hợp, vẫn nên để ngươi cầm thì hơn!”

“Còn vì sao lần này có thể tìm thấy ngươi ấy à, cũng như nhau thôi, lão tử có định vị!”

Hạ Nhân hỏi: “Ba nghìn Thần Đế không bắt huynh nữa à?”

Vương Đôn nói: “Bọn họ bắt Vương Bình, liên quan gì đến Vương Đôn ta?”

“À... đúng rồi, vừa nãy ngươi hỏi ta chuyện gì ấy nhỉ?”

“Hầy... ta mà tu luyện được mới lạ... đó căn bản chẳng phải Đại Đạo Số chó má gì, chỉ là pháp che mắt để huynh trưởng như ta đánh lạc hướng người khác mà thôi!”

Lúc này Hạ Nhân mới biết, cái gọi là số đối và giá trị tuyệt đối khi trước vốn không phải thần thông của Đại Đạo Số.

“Lần trước từ biệt vội vàng, chúng ta cũng chẳng kịp nói với nhau được mấy câu!” Hạ Nhân lấy trà của mình ra pha một ấm, rồi rót thành hai chén, hắn và Vương Đôn mỗi người một chén: “Rất nhiều chuyện ta còn chưa kịp thỉnh giáo huynh!”

“Thần cách mà sư huynh thức tỉnh là loại nào?”

Vương Đôn nói: “Thần cách Thời Gian chứ gì, nếu không thì còn thần cách nào nữa?”

“Đừng nói với ta là huynh thức tỉnh không phải thần cách Không Gian nhé!”

Hạ Nhân khẽ nhíu mày: “Quả thật không phải!”

“Vương sư huynh, trước khi đạt Thần Quân cảnh, ta từng dùng Hồng Mông Tử Khí luyện thành Hồng Mông Đạo Thể!”

“Ồ!” Vương Đôn không đợi Hạ Nhân nói hết đã lên tiếng: “Vậy là ngươi trở thành Hồng Mông thần cách?”

“Sao huynh biết?” Hạ Nhân kinh ngạc: “Không sai, ta chính là Hồng Mông thần cách... chuyện này... có phải vì ta luyện thành Hồng Mông Đạo Thể không?”

“Không có khả năng lắm!” Vương Đôn lắc đầu: “Không giấu gì ngươi, trước đây ta cũng từng luyện thành Hồng Mông Đạo Thể!”

“Nhưng thần cách ta thức tỉnh lại là thần cách Thời Gian!”

“Trên đời này, người luyện thành Hồng Mông Đạo Thể nhiều như vậy, sao chẳng thấy ai thức tỉnh Hồng Mông thần cách?”

“Cho nên lão đệ à, cơ duyên là của ngươi, khí vận cũng là của ngươi!”

“Chuyện này đúng là bọ cạp ỉa, độc nhất vô nhị!”

Mày Hạ Nhân vẫn nhíu chặt, nói: “Thế này không đúng... ngươi xem nhé, tất cả thần cách cuối cùng đều quy về Đại Đạo!”

“Bởi vì có ba nghìn Đại Đạo, nên mới có ba nghìn loại thần cách khác nhau thức tỉnh!”

“Ví dụ như trước kia, Đại Đạo Phật Môn chưa được thành lập, nên vốn không có thần cách Phật Đạo bẩm sinh!”

“Vậy theo cách nói này, đáng lẽ không nên có Hồng Mông thần cách!”

“Bởi vì trên đời vốn không có pháp Hồng Mông Đại Đạo?”

“Vì sao ta vẫn thức tỉnh Hồng Mông thần cách?”

Vương Đôn lại nhấp một ngụm trà, trầm ngâm hai nhịp thở rồi nói: “Chuyện này ta cũng không rõ, nhưng mọi việc ắt có nguyên do. Sau này rồi sẽ hiểu, không cần phải mãi rối rắm chuyện này!”

“À… đúng rồi!” Vương Đôn vỗ lên quyển Thất Chú Thư trên bàn, nói: “Thứ này thuộc cấp Hồng Mông, bên trên ghi lại lời thề của tất cả mọi người trong toàn thế giới. Nếu để Chú Nguyền Thần Đế sở hữu, hắn có thể điều động sức mạnh nguyền rủa, khiến những lời thề ấy lần lượt ứng nghiệm!”

“Cho nên, về bản chất, việc lời thề hiển lộ ra không phải là bản thân lời thề thật sự, mà là kết quả của việc Thần Đế điều động sức mạnh nguyền rủa!”

“Lão đệ, ta nói thế ngươi hiểu không?”

Hạ Nhân gật đầu: “Hiểu!”

Vương Đôn tiếp tục nói: “Cho nên, chỉ cần Thất Chú Thư ở trong tay ngươi, ngươi có thể tùy ý thề thốt, hì hì hì…”

“Không thi triển sức mạnh nguyền rủa thì sẽ không ứng nghiệm!”

“Tốt!” Hạ Nhân nói: “Chẳng trách mọi người đều nói lời thề của Chúa Tể không còn linh nghiệm như trước!”

Vương Đôn nói: “Đương nhiên rồi, ghi lại lời thề của Thần giới chỉ là một trong những tác dụng của Thất Chú Thư!”

“Nó còn có thể phối hợp với Chú Nguyền Thần Đế, cứ cách một khoảng thời gian lại diễn hóa ra một vài con [Tế Đạo Âm Dương Thiền], đó là tác dụng thứ hai!”

“Hai tác dụng này đều chỉ là tác dụng nhỏ!”

“Ngoài ra còn có một tác dụng lớn nhất, lớn nhất...”

Vương Đôn nghiêm mặt: “Lão đệ, nghe cho kỹ đây... trong Thất Chú Thư ẩn chứa huyền bí tối thượng để đột phá Thần Đế cảnh!”

“Chỉ cần ngươi lĩnh ngộ được, ngươi có thể đột phá lên trên Thần Đế!”

“Trên Thần Đế?” Hạ Nhân nhíu mày: “Chẳng phải đó chính là Thần Đế có danh hiệu sao?”

“Không không không không...” Vương Đôn xua tay, nói: “Không phải Thần Đế có danh hiệu... Lão đệ à... ngươi không biết sao, Thần Đế có danh hiệu và Thần Đế thật ra cùng một cảnh giới, chỉ vì Thần Đế có danh hiệu độc chiếm khí vận Đại Đạo nên mới mạnh hơn, nhưng tu vi của hắn lại không cao hơn Thần Đế!”

Hạ Nhân nói: “Quả thực là vậy!”

“Thế này thì không hợp lý!” Vương Đôn nói: “Lão đệ, ngươi xem nhé, bất kể là hạ giới hay tiên giới, đều có chín cấp độ!”

“Ví dụ như tiên giới, Nhân Tiên, Địa Tiên, Thiên Tiên, Huyền Tiên, Kim Tiên, Thái Ất, Đại La, Đạo Nguyên, Hỗn Nguyên…”

“Có phải tổng cộng là chín tầng không!”

“Nhưng đến Thần giới thì chỉ còn tám tầng, lần lượt là Thần Tướng, Thần Ngự, Thần Linh, Thần Quân, Thần Tôn, Thần Vương, Thần Hoàng và Thần Đế!”

Hạ Nhân nói: “Ta biết, trên Thần Đế hẳn phải là cảnh giới Chúa Tể, là cảnh giới của Chúa Tể chi thần!”

“Có lẽ vậy!” Vương Đôn nói: “Dù cảnh giới này được gọi là gì thì nó nhất định cũng tồn tại, chỉ là hiện giờ ba nghìn Thần Đế đều không thể chạm tới mà thôi!”

“Mà trong Thất Chú Thư lại cất giấu bí mật đột phá lên tầng cao hơn!”

“Ngươi… phải cẩn thận lĩnh hội!”